

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoCsp/26/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122255225
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6122255225.4

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Katkovej a sudcov JUDr. Amy Odalošovej a Mgr. Martina Štubniaka, v spore žalobcu R Collectors s. r. o., Bratislava, Dvořákovo nábřeží 8A, IČO: 50 094 297, zastúpeného Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., Bratislava, Dvořákovo nábřeží 8A, IČO: 47 232 471, proti žalovanej A. B. C., narodenej XX. XXXXXX XXXX, D., E. F. XXXX/XX, právne zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., Košice, Kuzmányho 29, IČO: 47 234 466, o zaplatenie 19 519,60 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec z 29. septembra 2025 č. k. 7Csp/30/2022-411, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Lučenec z 29. septembra 2025 č. k. 7Csp/30/2022-411 v časti výroku o trovách prvoinštančného konania (časť II. výroku) m e n í tak, že žalovaná je p o v i n á zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 58,30 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

II. Uznesenie Okresného súdu Lučenec z 29. septembra 2025 č. k. 7Csp/30/2022-411 v časti výroku o trovách odvolacieho konania (časť II. výroku) p o t v r d z u j e.

III. Žiadna zo strán n e m á na náhradu trov tohto odvolacieho konania právo.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Lučenec (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) odvolaním napadnutým uznesením z 29. septembra 2025 č. k. 7Csp/30/2022-411 (ďalej len „uznesenie súdu prvej inštancie“) uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanej trovy konania o neodkladnom opatrení v rozsahu 100 %, a to do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške (I. výrok). Zároveň súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť nahradiť žalobcovi trovy „prvostupňového“ a odvolacieho konania v rozsahu 100 %, a to do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške (II. výrok).

1.1. Z odôvodnenia uznesenia súdu prvej inštancie vyplýva, že na súde prvej inštancie bol vedený spor o zaplatenie 19 519,60 Eur s príslušenstvom.

1.2. Na základe návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia súd prvej inštancie uznesením zo 16. mája 2023 č. k. 7Csp/30/2022-168 v spojení sa uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) zo 16. augusta 2023 č. k. 15CoCsp/25/2023-259 uložil žalobcovi povinnosť zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy žalovanej vyplývajúceho z Dohody o zrážkach zo mzdy (ďalej aj „dohoda o zrážkach zo mzdy“) k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 1756680740 uzavretej medzi žalobcom a žalovanou dňa 28. septembra 2017 (ďalej aj „zmluva o spotrebiteľskom úvere“ alebo „úverová zmluva“).

1.2.1. O nároku na náhradu trov konania o neodkladnom opatrení súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „Civilný sporový poriadok“ alebo „CSP“), pretože žalovaná bola v konaní o neodkladnom opatrení úspešná v celom rozsahu, teda mala plný úspech „v prvostupňovom konaní“ a aj v odvolacom konaní o neodkladnom

opatrení, preto súd prvej inštancie žalovanej priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania o neodkladnom opatrení rozhodne súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 CSP v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

1.3. Súd prvej inštancie poukázal na to, že žalobca v podaní doručenom súdu prvej inštancie dňa 6. apríla 2023 zobral žalobu čiastočne späť v časti úhrad zo strany žalovanej vo výške 6 199,05 Eur. Následne žalobca v podaní doručenom súdu prvej inštancie dňa 12. marca 2024 uviedol, že overil stav pohľadávky a zistil, že žalovaná po podaní žaloby v období od 10. marca 2022 do 10. mája 2023 vykonala úhrady vo výške 7 125,75 Eur za účelom čiastočného splnenia dlhu, preto zobral žalobu čiastočne späť v časti úhrad vo výške 7 125,75 Eur.

1.4. Súd prvej inštancie rozsudkom z 20. marca 2024 č. k. 7Csp/30/2022-286 (ďalej aj „rozsudok súdu prvej inštancie“) uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 12 366,85 Eur spolu s úrokom vo výške 12 868,88 Eur, s vyčísleným úrokom z omeškania vo výške 82,91 Eur, s vyčísleným úrokom z omeškania vo výške 1 830,19 Eur a s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 19 492,60 Eur od 29. októbra 2021 do 10. marca 2022, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 19 015,75 Eur od 11. marca 2022 do 11. apríla 2022, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 18 538,90 Eur od 12. apríla 2022 do 10. mája 2022, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 18 062,05 Eur od 11. mája 2022 do 30. júna 2022, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 17 585,20 Eur od 11. júna 2022 do 11. júla 2022, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 17 108,35 Eur od 12. júla 2022 do 10. augusta 2022, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 16 631,50 Eur od 11. augusta 2022 do 9. septembra 2022, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 16 154,65 Eur od 10. septembra 2022 do 10. októbra 2022, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 15 677,80 Eur od 11. októbra 2022 do 10. novembra 2022, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 15 200,95 Eur od 11. novembra 2022 do 9. decembra 2022, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 14 724,10 Eur od 10. decembra 2022 do 10. januára 2023, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 14 247,25 Eur od 11. januára 2023 do 13. februára 2023, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 13 770,40 Eur od 14. februára 2023 do 10. marca 2023, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 13 293,55 Eur od 11. marca 2023 do 11. apríla 2023, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 12 816,70 Eur od 12. apríla 2023 do 10. mája 2023, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 12 339,85 Eur od 11. mája 2023 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (I. výrok) a „žalobu“ v časti o zaplatenie 7 125,75 Eur zastavil (II. výrok). O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % proti žalovanej (III. výrok).

1.4.1. Na základe odvolania žalovanej odvolací súd rozsudkom z 30. júla 2025 č. k. 13CoCsp/31/2024-389 rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. potvrdil a v závislom výroku o trovách konania (III. výrok) zrušil a vec mu v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

1.5. V súvislosti so zastavením konania sčasti súd prvej inštancie konštatoval, že nezistil žiadne zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP, na ktoré by bolo potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť.

1.5.1. Súd prvej inštancie uviedol: „Z dôvodu, že konanie bolo čiastočne zastavené v dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby žalobcom, povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania bolo skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobcu, aj na strane žalovanej. Súd postupoval podľa ust. § 256 ods. 1 CSP, ktoré vychádza pri náhrade trov konania zo zásady procesného zavinenia. Žalobca zobral žalobu v časti späť z titulu úhrad žalovanej na základe Dohody o zrážkach zo mzdy k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 1756680740, uzavretej medzi žalobcom a žalovanou dňa 28.09.2017, teda zastavenie konania procesne zavinila žalovaná. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že žalobca bol v konaní vo veci samej úspešný v plnom rozsahu, preto mu súd priznal v II. výroku tohto uznesenia náhradu trov prvostupňového, ako aj odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške trov konania rozhodne súd do 60 dní po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie, konkrétne do II. výroku o trovách prvoinštančného konania a o trovách odvolacieho konania, žalovaná podala včas odvolanie.

2.1. Odvolanie odôvodnila odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f), h) CSP.

2.2. Nesúhlasila s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie, t. j. že žalobca zobral žalobu v časti späť z titulu ňou vykonaných úhrad na základe dohody o zrážkach zo mzdy, a preto malo dôjsť v tejto časti k zastaveniu konania, pričom procesné zavinenie na zastavení konania mala znášať ona, hoci zrážky zo mzdy „strhával zo mzdy“ žalobca.

2.2.1. Mala za to, že súd prvej inštancie si absolútne nesplnil svoju povinnosť uloženú mu odvolacím súdom, keďže súd prvej inštancie bol povinný vec opätovne a dôkladne posúdiť a svoje rozhodnutie odôvodniť dostatočne presvedčivým a preskúmateľným spôsobom, a to najmä s ohľadom na jej tvrdenia, že k výkonu zrážok z jej mzdy dochádzalo bez jej súhlasu, nedobrovoľne a len na základe vôle žalobcu, pričom k zastaveniu týchto zrážok zo mzdy došlo až neodkladným opatrením, ktorým súd prvej inštancie výkon zrážok zo mzdy zakázal (viď odseky 24. a 25. odôvodnenia rozsudku krajského súdu z 30. júla 2025 sp. zn. 13CoCsp/31/2024).

2.2.2. Uviedla, že zo strohého konštatovania súdu prvej inštancie o jej zavinení na zastavení konania sčasti vyplývajúceho z odôvodnenia uznesenia súdu prvej inštancie nie je zrejmé, na podklade akých skutočností dospel súd prvej inštancie k danému záveru, akými úvahami sa riadil, prečo jej tvrdenia nepovažoval za relevantné, či vôbec a akým spôsobom sa s nimi vysporiadal, o aké zákonné ustanovenie opiera svoje závery, prípadne z akej rozhodovacej praxe iných všeobecných súdov vychádzal.

2.3. Ona v priebehu konania opakovane poukazovala na to, že zavinenie na čiastočnom zastavení konania nie je možné pričítať jej, ale žalobcovi, na čo súd prvej inštancie jedine uviedol: „Žalobca zobral žalobu v časti späť z titulu úhrad žalovanej na základe Dohody o zrážkach zo mzdy k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 1756680740, uzavretej medzi žalobcom a žalovanou dňa 28.09.2017, teda zastavenie konania procesne zavinila žalovaná.“ 2.3.1. Uvedené však absolútne nedáva odpoveď na jej námietky ohľadom zavinenia na čiastočnom zastavení konania, hoci práve kvôli tejto skutočnosti bolo pôvodné rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušené a bola mu uložená povinnosť, aby sa s vecou vysporiadal tak, aby z odôvodnenia bolo zrejmé, ktorá strana procesne zavinila zastavenie konania a z akých dôvodov.

2.3.2. V tejto súvislosti poukázala na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) z 13. novembra 2018 sp. zn. III. ÚS 314/2018.

2.4. Zopakovala, že zavinenie na čiastočnom zastavení konania nie je možné v prejednávanej príhode pričítať jej. Bol to žalobca, ktorý sa uspokojenia svojich nárokov domáhal prakticky duplicitne, a to jednak podanou žalobou, ako aj súbežným výkonom zrážok zo mzdy, keďže k úhradám v sume 7 152,75 Eur došlo síce až po podaní žaloby, pričom na vykonanie týchto úhrad nemala ona akýkoľvek vplyv a nijakým spôsobom sa nepričinila k úhradám. Predmetné úhrady neboli z jej strany vykonávané dobrovoľne. Dokonca tieto boli vykonávané núteným spôsobom, ktorý priamym spôsobom odporoval príslušnej právnej úprave, keď sám súd prvej inštancie výkon zrážok zo mzdy zakázal. Ani s touto skutočnosťou sa však súd prvej inštancie nezaoberal.

2.4.1. K predmetným úhradám došlo tak, že žalobca na základe dohody o zrážkach zo mzdy, uzavretej za účelom zabezpečenia jeho pohľadávok z úverovej zmluvy, požiadal jej zamestnávateľa o začatie výkonu zrážok zo mzdy, a to vo výške a do doby, ktorú si žalobca sám určil. Nielen jej zamestnávateľ, ale ani ona nemali akúkoľvek možnosť zabrániť výkonu týchto zrážok zo mzdy, keďže s poukazom na § 551 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo „OZ“) je zamestnávateľ povinný po predložení dohody o zrážkach zo mzdy začať s výkonom týchto zrážok.

2.4.2. K ukončeniu výkonu zrážok zo mzdy došlo až neodkladným opatrením nariadeným uznesením súdom prvej inštancie zo 16. mája 2023. V danom prípade išlo o nezákonný výkon zrážok zo mzdy prebiehajúci na podklade dohody o zrážkach zo mzdy, ktorú je potrebné hodnotiť ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá nebola so spotrebiteľom individuálne dojednaná s tým, že podstatným spôsobom zhoršuje právne postavenie spotrebiteľa oproti dodávateľovi.

2.4.3. Zdôraznila, že ona dobrovoľne neuhrádzala jednotlivé platby, keďže jej tieto platby boli zo strany žalobcu autoritatívne „odňaté“ pred tým, než s nimi mohla nakladať. So zrážkami zo mzdy nesúhlasila, nežiadala o ne a na ich výkon nemala žiaden vplyv. Vplyv na výkon zrážok zo mzdy mal žalobca, ktorému nič nebránilo po podaní žaloby minimálne prerušiť výkon zrážok zo mzdy, pričom navyše žalobca musel vedieť, že v dôsledku takéhoto výkonu zrážok zo mzdy bude postupne musieť dôjsť minimálne k čiastočnému späťvzatiu žaloby.

2.4.4. V tejto súvislosti poukázala uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 31. októbra 2023 sp. zn. 11CoCsp/39/2023.

2.5. Podľa jej názoru uznesenie súdu prvej inštancie vykazuje znaky arbitrárnosti a svojvôle, pričom odôvodnenie uznesenia súdu prvej inštancie nespĺňa parametre zákonného odôvodnenia v zmysle § 220 ods. 2 CSP, preto je nepreskúmateľné a nezákonné, čím súd prvej inštancie porušil jej právo na spravodlivý proces [viď rozhodnutie ústavného súdu z 5. decembra 2017 sp. zn. I. ÚS 736/2016, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) z 26. septembra 2017 sp. zn. 1Cdo/145/2017].

2.6. V závere odvolania poukázala na zásadu právnej istoty podľa čl. 2 ods. 1, 2 CSP (viď nález ústavného súdu z 5. septembra 2018 sp. zn. II. ÚS 300/2018).

2.7. Vzhľadom na uvedené navrhla, aby krajský súd uznesenie súdu prvej inštancie zrušil v celom rozsahu a sám vo veci rozhodol. Zároveň si uplatnila nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej proti uzneseniu súdu prvej inštancie uviedol, že nesúhlasí s odvolaním žalovanej. Považoval uznesenie súdu prvej inštancie za správne, pričom vágnosť odôvodnenia uznesenia súdu prvej inštancie v kontexte osobitostí konania nepovažoval za vadu, pre ktorú by bolo potrebné považovať uznesenie súdu prvej inštancie za nedostatočne odôvodnené.

3.1. Poukázal na to, že pred samotným podaním žaloby žalovaná iniciovala súdne konanie proti nemu, v ktorom sa domáhala určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, avšak v tomto konaní žalovaná neuspela.

3.2. Žalovaná za predpokladu nesúhlasu s výkonom zrážok zo mzdy mala podstatne skôr iniciovať potrebu úpravy pomerov medzi nimi. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia o zastavenie výkonu zrážok zo mzdy žalovaná podala až podaním zo dňa 18. apríla 2023, preto predpokladal, že v období od existencie právneho zastúpenia na strane žalovanej do podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalovaná akceptovala, a teda súhlasila s výkonom zrážok zo mzdy, preto plnenia v období od podania návrhu do 18. apríla 2023 považoval zo strany žalovanej za dobrovoľné, a to napriek tomu, že tieto za žalovanú titulom dohody o zrážkach zo mzdy vykonával jej zamestnávateľ.

3.3. Tvrdenia žalovanej o nútenom spôsobe výkonu úhrad zo strany žalovanej považoval „za prehnané“. Dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje zabezpečovací inštitút a nie nútený výkon práva, tým by v ponímaní zrážok zo mzdy bolo možné považovať jedine zrážky zo mzdy na podklade exekučného príkazu.

3.4. On v konaní vo veci samej uspel v plnom rozsahu, preto považoval za právne správne rozhodnutie, ktorým súd prvej inštancie priznal mu nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100%.

3.5. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil a priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom § 379 CSP a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a uznesenie súdu prvej inštancie v časti odvolaním napadnutého výroku o trovách prvoinštančného konania (časť II. výroku) podľa § 388 CSP zmenil a v časti odvolaním napadnutého výroku o trovách odvolacieho konania podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil (časť II. výroku).

5. Z obsahu súdneho spisu odvolací súd zistil, že právny predchodca žalobcu (XXX.G. H., Bratislava, Dvořákovo nábrežie 8A, IČO: 47 232 471) sa žalobou voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy istiny vo výške 19 492,60 Eur príslušenstvom.

6. Súd prvej inštancie rozsudkom z 20. marca 2024 č. k. 7Csp/30/2022–286 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi (365.G. H., Bratislava, Dvořákovo nábrežie 8A, IČO: 47 232 471; ďalej aj „právny predchodca žalobcu“) istinu vo výške 12 366, 85 Eur spolu s úrokom vo výške 12 868,88 Eur, s vyčísleným úrokom z omeškania vo výške 82,91 Eur, s vyčísleným úrokom z omeškania vo výške 1 830,19 Eur a s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 19 492,60 Eur od 29. októbra 2021 do 10. marca 2022, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 19 015,75 Eur od 11. marca 2022 do 11. apríla 2022, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 18 538,90 Eur od 12. apríla 2022 do 10. mája 2022, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 18 062,05 Eur od 11. mája 2022 do 30. júna 2022, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 17 585,20 Eur od 11. júna 2022 do 11. júla 2022, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 17 108,35 Eur od 12. júla 2022 do 10. augusta 2022, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 16 631,50 Eur od 11. augusta 2022 do 9. septembra 2022, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 16 154,65 Eur od 10. septembra 2022 do 10. októbra 2022, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 15 677,80 Eur od 11. októbra 2022 do 10. novembra 2022, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 15 200,95 Eur od 11. novembra 2022 do 9. decembra 2022, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 14 724,10 Eur od 10. decembra 2022 do 10. januára 2023, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 14 247,25 Eur od 11. januára 2023 do 13. februára 2023, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 13 770,40 Eur od 14. februára 2023 do 10. marca 2023, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 13 293,55 Eur od 11. marca 2023 do 11. apríla 2023, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 12 816,70 Eur od 12. apríla 2023 do 10. mája 2023, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 12 339,85 Eur od 11. mája 2023

do zaplataenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (I. výrok) a „žalobu“ v časti o zaplataenie 7 125,75 Eur zastavil (II. výrok). O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % proti žalovanej (III. výrok).

6.1. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie (viď odseky 21., 22.) vyplýva, že právny predchodca žalobcu vzal späť žalobu v časti o zaplataenie 7 152,75 Eur, ktoré právny predchodca žalobcu obdržal od žalovanej od 10. marca 2022 do 10. mája 2023, súd prvej inštancie „žalobu“ v časti o zaplataenie sumy 7 152,75 Eur zastavil podľa § 145 ods. 2 CSP.

6.2. Na základe odvolania žalovanej odvolací súd rozsudkom z 30. júla 2025 č. k. 13CoCsp/31/2024-389 rozsudok súdu prvej inštancie z 20. marca 2024 č. k. 7Csp/30/2022-286 vo výroku I. potvrdil a v závislom výroku o trovách konania (III. výrok) zrušil a vec mu v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Výrok rozsudku súdu prvej inštancie o zastavení konania sčasti (II. výrok) odvolaním žalovanej zostal nedotknutý (§ 367 ods. 2 CSP).

7. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že súd prvej inštancie uznesením zo 16. mája 2023 č. k. 7Csp/30/2022-168 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým právnomu predchodcovi žalobcu uložil povinnosť zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy žalovanej vyplývajúceho z dohody o zrážkach zo mzdy k zmluve o spotrebiteľskom úvere.

7.1. Z odôvodnenia uznesenia súdu prvej inštancie zo 16. mája 2023 č. k. 7Csp/30/2022-168 vyplýva, že zo žiadosti o realizáciu dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 13. januára 2022 zaslanej zamestnávateľovi žalovanej (č. I. 160 spisu) mal súd prvej inštancie osvedčené, že právny predchodca žalobcu požiadal prostredníctvom spoločnosti R Collectors s.r.o. zamestnávateľa žalovanej o vykonávanie mesačných zrážok zo mzdy žalovanej vo výške 476,85 Eur a o ich odvádzanie na bankový účet s VS: 1756680740, a to až do úplného uhradenia pohľadávky za účelom uspokojenia pohľadávky žalobcu vzniknutej na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

7.1.1. Dohodou o zrážkach zo mzdy (č. I. 161 spisu) sa zabezpečila pohľadávka právneho predchodcu žalobcu voči žalovanej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1756680740, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 25 500,- Eur.

7.1.2. Z Potvrdenia zamestnávateľa žalovanej o vykonaných zrážkach zo mzdy zo 17. apríla 2023 (č. I. 162 spisu) mal súd prvej inštancie osvedčené, že počas trvania štátnozamestnaneckého pomeru sa vykonali zrážky zo mzdy žalovanej v období od februára 2022 do marca 2023 v celkovej výške 6 675,90 Eur (k dátumu vystavenia potvrdenia zo 17. apríla 2023).

7.2. Súd prvej inštancie konštatoval, že dohoda o zrážkach zo mzdy je jednou z foriem zabezpečenia záväzku, ktorý umožňuje veriteľovi dosiahnuť uspokojenie pohľadávky siahnutím na majetok dlžníka bez predchádzajúceho odobrenia súdom, či iným nezávislým tribunálom, t. j. bez preverenia, či dlh existuje a v akej výške. Výšku dlhu si veriteľ diktuje sám, zo mzdy dlžníka sa vykonávajú zrážky, ktoré nemá možnosť zastaviť. Dlžník je tak vystavený jedine konaniu a rozhodovaniu veriteľa. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok únieového práva, a to ex offio súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v euronekonformnom procese zrážok zo mzdy (na základe inkorporovanej dohody o zrážkach zo mzdy) zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú musí brať súd ohľad (porov. rozsudok C-106/77 Simmenthal). Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa (ako slabšej zmluvnej strany) hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá, alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná.

7.2.1. Podľa názoru súdu prvej inštancie v posudzovanej veci dohoda o zrážkach zo mzdy je v rozpore s § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). Keďže ide o zmluvnú podmienku, ktorá spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, pričom žalovaná nemohla žiadnym spôsobom zabrániť vykonaniu zrážok zo mzdy, a to aj napriek tomu, že žiadny súd postihnutie jej majetku neschválil. Jediným účinným prostriedkom ochrany pre žalovanú bolo tak vydanie neodkladného opatrenia, ktorým je možné v zmysle § 336 CSP dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami.

7.2.2. Súd prvej inštancie poukázal na to, že spotrebiteľ v rámci dodávateľsko-spotrebiteľských vzťahoch vystupuje ako slabšia zmluvná strana, ktorá nedisponuje s takými odbornými znalosťami a informáciami

o jednotlivých právnych, či iných inštitútoch, ktoré sú obsahom samotných zmlúv a ich príloh ako samotný dodávateľ. Z uvedeného možno logicky vyvodiť, že žiadnym (resp. nedostatočným oboznámením spotrebiteľa) s dohodou o zrážkach zo mzdy vzniká zásadný nepomer vo vzniknutom občianskoprávnom vzťahu v neprospech spotrebiteľa.

7.2.3. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy v spotrebiteľských veciach je založený na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstva. Ide o mimosúdne zrážky zo mzdy, ktoré umožňujú postihovať majetok dlžníka bez súdnej kontroly, pričom tieto zrážky nemôže dlžník voči svojmu zamestnávateľovi nijako korigovať ani zastaviť.

7.2.4. Zo skutočností uvedených žalovanou v návrhu mal súd prvej inštancie osvedčené, že žalovaná musela podpísať dohodu o zrážkach zo mzdy. Výkon zrážok zo mzdy je pritom súkromným procesom, ktorý nepodlieha nijakej autorizácii a verifikácii primeranosti a spotrebiteľ môže byť vystavený neprímeranému konaniu zo strany dodávateľa, tak ako tomu bolo aj v posudzovanej veci.

7.2.5. Pri pohľadávkach, ktoré vyplývajú zo spotrebiteľskej zmluvy (zmluva o spotrebiteľskom úvere) nie je prípustné, aby dodávateľ postupoval pri určovaní rozsahu uplatňovanej na základe svojich subjektívnych predstáv bez toho, aby požadovaná pohľadávka zo spotrebiteľskej zmluvy prešla súdnym prieskumom jej oprávnenosti.

7.2.6. Za daného stavu mohol tento nezákonný proces, ktorý právny predchodca žalobcu voči žalovanej uskutočňoval, zastaviť iba súd prvej inštancie vydaním neodkladného opatrenia. Pokiaľ by súd prvej inštancie nenariadil navrhované neodkladné opatrenie, naďalej by trval vzniknutý protiprávny stav a žalovaná by bola zbavená akéhokoľvek účinného prostriedku na svoju obranu.

8. Odvolací súd uznesením zo 16. augusta 2023 č. k. 15CoCsp/25/2023-259 uznesenie súdu prvej inštancie zo 16. mája 2023 č. k. 7Csp/30/2022-168 potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

8.1. Z odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu zo 16. augusta 2023 č. k. 15CoCsp/25/2023-259 vyplýva, že právny predchodca žalobcu nevyvrátil záver súdu prvej inštancie, že dohoda mu umožňuje obísť súdnu kontrolu zmluvných podmienok. Pre posúdenie veci súdom prvej inštancie bola podstatná skutočnosť, že žalovaná uzatvorila s právnym predchodcom žalobcu zmluvu o spotrebiteľskom úvere a vstúpila do právneho vzťahu s ním, pričom na zabezpečenie pohľadávky zo zmluvy o úvere uzatvorila žalovaná s právnym predchodcom žalobcu v ten istý deň aj dohodu o zrážkach zo mzdy na samostatnej listine. Je obvyklé, že k uzavretiu dohody o zrážkach zo mzdy zmluvné strany pristupujú už pri uzavretí zmluvy o úvere, z ktorej zabezpečovaná pohľadávka vyplýva. Dohoda o zrážkach zo mzdy je právnym prostriedkom na zabezpečenia už existujúceho záväzku. Nariadením neodkladného opatrenia súd prvej inštancie upravil pomery strán konania, avšak len v rozsahu nemožnosti právneho predchodcu žalobcu uplatňovať si zrážky zo mzdy na základe dohody. Nariadené neodkladné opatrenie neprímerane nenaruší hospodárske funkcie právneho predchodcu žalobcu, pretože nejde o zásah do jeho práv uskutočňovať bankovú činnosť. V danom prípade dochádza len k pozastaveniu výkonu práva na zrážky zo mzdy. Neodkladné opatrenie smeruje proti pokračovaniu stavu, kedy by právny predchodca žalobcu na základe dohody o zrážkach zo mzdy získaval ďalšie finančné prostriedky.

9. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

9.1. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

10. Vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci podľa § 255 CSP, ktorá je doplnená zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie. K zastaveniu konania (a to aj sčasti) môže dôjsť z rôznych procesných dôvodov (napr. pre nedostatok podmienok konania, z dôvodu späťvzatia žaloby), pričom pri zastavení sporového konania je potom pre vyriešenie otázky náhrady trov konania kľúčové zistenie, či a pokiaľ áno, ktorá zo strán z procesného hľadiska zastavenie konania zavinila. Kritérium procesného zavinia je potom treba posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala, resp. akého výsledku sa domáhala a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu späť s tým, aby konanie bolo zastavené, a to aj sčasti. Ak nie je preukázané, že späťvzatie žaloby bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného, ktorý sa celkom či v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky, potom nie je dobre možné nachádzať súvislosť, a teda ani procesné zavinenie medzi jeho správaním vo vzťahu k žalobnej požiadavke (petitu), v takomto prípade nesie zodpovednosť na zastavení konaní žalobca v dôsledku príčinnej súvislosti, ktorou je správanie strany, teda prejav jeho vôle spočívajúci v späťvzati

žaloby, čo zodpovedá aj ustálenej judikatúre (viď uznesenie najvyššieho súdu zo 14. septembra 2011 sp. zn. 7MCdo 4/2010).

11. Ustanovenie § 256 ods. 1 CSP ukladá povinnosť nahradíť trovy konania tomu, kto zaviniť, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie v zmysle tohto ustanovenia je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska a nie z hmotnoprávneho hľadiska (teda sa neskúma hmotnoprávny základ nároku).

12. Z uznesenia najvyššieho súdu z 29. apríla 2014 sp. zn. 7MCdo 1/2014 vyplýva: „Ustanovenie § 146 ods. 2 OSP (aktuálne § 256 ods. 1 CSP – poznámka odvolacieho súdu) vyjadruje výnimku zo zásady náhrady trov konania podľa pomeru úspechu vo veci vyjadrenej v § 142 OSP (aktuálne § 255 CSP – poznámka odvolacieho súdu). Toto ustanovenie vyžaduje zodpovednosť za zavinenie účastníka, ktorého procesný úkon má za následok zastavenie konania. Z previazanosti § 146 ods. 1 písm. c) s § 146 ods. 2 OSP (aktuálne § 256 ods. 1 CSP – poznámka odvolacieho súdu) vyplýva, že ak súd zastavuje konanie v dôsledku späťvzatia, musí sa zaoberať pri rozhodovaní o náhrade trov konania otázkou, či niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie muselo byť zastavené. Pretože nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného, ale procesného práva, otázku, či išlo o dôvodne podanú žalobu, je nevyhnutné posudzovať z procesného hľadiska, a teda z hľadiska vzťahu výsledku správania sa odporcu (žalovaného) k požiadavkám navrhovateľa (žalobcu). Ide teda o to, či sa navrhovateľ domohol k uplatnenému nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či by bol navrhovateľ v meritórnom konaní úspešný alebo nie (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Sžo 225/2010).“

13. Ak sa pre správanie žalovaného vzala späť žaloba, ktorá bola podaná dôvodne, je žalovaný povinný nahradíť trovy konania, pretože nesporne zaviniť zastavenie konania. Ide najmä o prípady, keď žalovaný po podaní žaloby plnil žalobcovi, v dôsledku čoho žalobca vzal žalobu späť.

14. Je nesporné, že žalovaná právne predchodcovi žalobcu ani žalobcovi v priebehu konania nezaplatila žiadnu čiastku na žalobnom nároku.

14.1. K poukázaniu sumy 7 152,75 Eur právne predchodcovi žalobcu zo strany zamestnávateľa žalobkyne (Regionálny úrad verejného zdravotníctva, Lučenec, Petöfihö 112/1) došlo na základe žiadosti právneho predchodcu žalobcu z 13. januára 2022 o realizáciu dohody o zrážkach zo mzdy (č. I. 160 spisu), ktorú ako to už bolo uvedené, súd prvej inštancie považoval v rozpore s § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom v posudzovanej veci sa jednalo o zmluvnú podmienku, ktorá spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa s tým, že žalovaná nemohla žiadnym spôsobom zabrániť vykonaniu zrážok zo mzdy (viď uznesenie súdu prvej inštancie zo 16. mája 2023 č. k. 7Csp/30/2022-168).

15. Podľa názoru odvolacieho súdu žalovaná nezaviniť zastavenie konania sčasti vo výške 7 125,75 Eur podľa § 145 ods. 2 CSP, keďže žalovaná právne predchodcovi žalobcu v priebehu sporu nezaplatila žiadnu sumu na žalovanej istine s príslušenstvom, nevykonala žiadny úkon smerujúci k zaplateniu sumy 7 152,75 Eur, pričom zastavenie konania sčasti ohľadne sumy 7 152,75 Eur, ktorá bola poukázaná právne predchodcovi žalobcu v období od 10. marca 2022 do 10. mája 2023, zapríčinil právny predchodca žalobcu, ktorý požiadal zamestnávateľa žalovanej o realizáciu zrážok zo mzdy žalovanej na základe dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá bola v rozpore s § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a jedine na základe žiadosti právneho predchodcu žalobcu zamestnávateľ žalovanej vykonal zrážky zo mzdy žalovanej, ktoré žalovaná nemohla ovplyvniť. Právny predchodca žalobcu nevykonal žiadny úkon, ktorým by zamedzil realizácii zrážok zo mzdy žalovanej. K zastaveniu zrážok zo mzdy žalovanej došlo až po vydaní uznesenia súdu prvej inštancie zo 16. mája 2023 č. k. 7Csp/30/2022-168, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie a právne predchodcovi žalobcu bola uložená povinnosť zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy žalovanej vyplývajúceho z dohody o zrážkach zo mzdy.

16. Vzhľadom na to, že zastavenie konania sčasti vo výške 7 125,75 Eur zaviniť právny predchodca žalobcu, na túto skutočnosť bolo potrebné prihliadnuť pri rozhodovaní o trovách konania podľa § 256 ods. 1 CSP.

16.1. Predmetom konania bolo zaplatenie: istiny vo výške 19 492,60 Eur, vyčísleného zmluvného úroku z istiny vo výške 12 868,88 Eur, vyčísleného zákonného úroku z omeškania vo výške 82,91 Eur, vyčísleného zákonného úroku z omeškania vo výške 1 830,19 Eur, poplatkov vo výške 27,- Eur, celkom 34 301,58 Eur. Keďže príslušenstvo pohľadávky bolo uplatňované ako kapitalizovaná hodnota a samostatná vec, preto bolo na uvedenú skutočnosť potrebné prihliadať pri rozhodovaní o trovách konania (viď uznesenie najvyššieho súdu z 27. novembra 2008 sp. zn. 6Obo/243/2007).

16.1.1. Na základe rozsudku súdu prvej inštancie v spojení s rozsudkom krajského súdu (po zastavení konania sčasti vo výške 7 125,75 Eur) bola žalobcovi priznaná istina vo výške 12 366,85 Eur, úrok vo výške 12 868,88 Eur, vyčíslený zákonný úrok z omeškania vo výške 82,91 Eur a vo výške 1 830,19 Eur, celkom 27 148,83 Eur.

16.2. Odvolací súd konštatuje, že v konaní bol žalobca úspešný v rozsahu 79,15 % a žalovaná v rozsahu 20,85% ($100\% \times 27\,148,83 \text{ Eur} : 34\,301,58 \text{ Eur} = 79,15\%$; $100\% - 79,15\% = 20,85\%$). Žalobca mal čistý úspech v spore 58,30 % ($79,15\% - 20,85\%$), preto odvolací súd zmenil časť výroku o trovách prvoinštančného konania (časť II. výroku) podľa § 388 CSP a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 58,30 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

17. Pokiaľ sa týka trov odvolacieho konania vedeného na odvolacom súde pod sp. zn. 13CoCsp/31/2024 na základe odvolania žalovanej, z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalovaná odvolaním napadla výrok I. rozsudku súdu prvej inštancie, pričom nenapadla odvolaním výrok rozsudku súdu prvej inštancie o zastavení konaní sčasti vo výške 7 125,75 Eur (II. výrok). Predmetom odvolacieho konania bola istina vo výške 12 366,85 Eur s príslušenstvom s tým, že odvolací súd rozsudkom potvrdil výrok I. rozsudku súdu prvej inštancie.

17.1. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

17.2. Pretože v odvolacom konaní bol k predmetu odvolacieho konania úspešný žalobca v plnom rozsahu, súd prvej inštancie postupoval v súlade s § 255 ods. 1 CSP, keď uložil žalovanej povinnosť nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v rozsahu 100%.

17.3. Vzhľadom na uvedené odvolaciemu súdu neostala iná možnosť ako časť výroku o trovách odvolacieho konania (časť II. výroku) podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

18. O náhrade trov tohto odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP, z ktorého vyplýva, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

18.1. Keďže odvolací súd zmenil výrok uznesenia súdu prvej inštancie o trovách prvoinštančného konania (časť II. výroku) a časť výroku o trovách odvolacieho konania potvrdil (časť II. výroku), úspech žalobcu v tomto odvolacom konaní bol 50% a žalovanej 50%, preto odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov tohto odvolacieho konania právo.

19. Odvolaním nenapadnutý výrok uznesenia súdu prvej inštancie (I. výrok) zostal nedotknutý (§ 367 ods. 3 CSP).

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súde je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.

Podľa ustanovenia § 447 CSP odvolací súd odmietne dovolanie, ak a) bolo podané oneskorene, b) bolo podané neoprávnenou osobou, c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, d) nemá náležitosti podľa § 428, e) neboli splnené podmienky podľa § 429 alebo f) nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až 435.

Odvolací súd poučuje strany v zmysle ustanovenia § 160 CSP o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou a o možnosti požiadať Centrum právnej pomoci o predbežné poskytnutie právnej pomoci v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytnutí právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení ďalších zákonov.